

Finanstilsynet og Forbrugerombudsmandens
Vejledning om kreditværdighedsvurdering

2021

Finanstilsynet og Forbrugerombudsmandens
Vejledning om kreditværdighedsvurdering

Finanstilsynet

Århusgade 110,
2100 København Ø,
tlf.: +45 33 55 82 82,
E-mail: finansstilsynet@ftnet.dk.

Forbrugerombudsmanden

Carl Jacobsens Vej 35
2500 Valby
Tlf.: +45 41 71 51 51
E-mail: forbrugerombudsmanden@forbrugerombudsmanden.dk

Online ISBN 978-87-7029-756-1

Vejledningen er udarbejdet af
Finanstilsynet og Forbrugerombudsmanden

Marts 2021

Vejledning om kreditværdigheds- vurdering

Baggrund

Kreditgivere har siden 2010 været forpligtede til at vurdere forbrugernes kreditværdighed, inden de bevilger kredit, og i 2019 blev kreditværdighedsvurderingspligten udvidet til at omfatte flere kredittyper.

Finanstilsynet og Forbrugerombudsmanden har gennem de senere år konstateret, at flere kreditgivere på det danske kreditmarked ikke har efterlevet forpligtelsen til at kreditværdighedsvurdere forbrugere, inden de fik bevilget kredit.¹ I løbet af det seneste år har fogedretterne også afsagt en række kendelser² om, at kreditgiveren ikke har foretaget den lovpligtige vurdering af forbrugers kreditværdighed inden långivningen.

Derfor har Finanstilsynet og Forbrugerombudsmanden udarbejdet denne vejledning, som afspejler Finanstilsynets og Forbrugerombudsmandens fortolkning af gældende ret.

Vejledningen har været sendt i høring og er på baggrund af høringssvarene³ tilrettet inden for lovens rammer.

Formål

Formålet med vejledningen er at hjælpe kreditgivere med at efterleve forpligtelsen efter kreditaftalelovens § 7 c og § 9 i lov om forbrugslånsvirksomhed, således at uansvarlig kreditgivning kan undgås.

For at imødekomme efterspørgsel efter vejledning om, hvordan processer for kreditværdighedsvurderinger kan leve op til lovens krav, indeholder vejledningen en detaljeret gennemgang af, hvordan forpligtelsen til at kreditværdighedsvurdere forbrugere kan opfyldes. Vejledningen indeholder desuden en række praktiske anvisninger.

Vejledningen stiller ikke krav om, at alle kreditgivere skal anvende én bestemt metode til at udføre kreditværdighedsvurderingen og udelukker heller ikke, at der ydes kredit til forbrugere med et lavt rådighedsbeløb, hvis kreditgiveren ud fra fyldestgørende oplysninger har vurderet, at den pågældende forbruger på baggrund af sin økonomiske situation vil være i stand til at betale ydelserne inklusive afdrag på den nye kredit.

Sådan læses vejledningen

Når der i vejledningen anvendes udtrykket ”skal”, er der dog tale om krav til kreditværdighedsvurderingen, som kreditgiveren skal overholde, medmindre kreditgiveren kan godtgøre at have foretaget kreditværdighedsvurderingen på en anden måde, som opfylder lovens krav.

Når udtrykket ”bør” anvendes, er der tale om, hvordan forpligtelsen til at kreditværdighedsvurdere kan opfyldes.

---

1 Finanstilsynet har foretaget undersøgelser af pengeinstitutter og forbrugslånsvirksomheders kreditværdighedsvurdering og givet påbud til flere institutter. Derudover har Forbrugerombudsmanden i mere end 220 forbrugerkreditsager vurderet, at kreditgiverne ikke har foretaget de lovpligtige kreditværdighedsvurderinger, hvilket har medført en overgældsætning af forbrugeren.

2 De ni kendelser er afsagt af fogedretterne i henholdsvis Aalborg, Esbjerg, Glostrup og Odense.

3 Fra AutoBranchen Danmark, DAFINA, Danske Advokater, Dansk Ejendoms-kredit, Dansk Erhverv, Dansk Kredit Råd, Dansk Industri, DK Kapital A/S, Finans Danmark, Finans & Leasing, Forbrugerrådet TÆNK, FDM – Forenede Danske Motorejere, Klarna Bank AB, Optikerforeningen, Skatteministeriet (herunder Skattestyrelsen og Gældsstyrelsen), Tandlægeforeningen, 3C Retail A/S/Facit Bank A/S, PØR – Privatøkonomisk Rådgivning v/Erik Fraas, PengeProfilen A/S.

Lovgrundlaget

Kreditgiveres pligt til at vurdere forbrugeres kreditværdighed på grundlag af fyldestgørende oplysninger, inden de bevilger kredit eller væsentlige forhøjelser af kredit, følger af kreditaftalelovens⁴ § 7 c, stk. 1 og 2, som implementerer forbrugerkreditdirektivets artikel 8⁵:

”§ 7 c. Kreditgiveren skal inden kreditaftalens indgåelse vurdere forbrugeres kreditværdighed på grundlag af fyldestgørende oplysninger, der, hvor det er relevant, indhentes hos forbrugeren og, hvor det er nødvendigt, ved søgning i relevante databaser.

Stk. 2. Hvis kreditgiveren og forbrugeren efter kreditaftalens indgåelse bliver enige om at ændre det samlede kreditbeløb, skal kreditgiveren ajourføre de finansielle oplysninger, som kreditgiveren har om forbrugeren. Før enhver væsentlig forhøjelse af det samlede kreditbeløb skal kreditgiveren atter vurdere forbrugeres kreditværdighed.

[...]”

Det fremgår af lovbemærkningerne⁶ til kreditaftalelovens § 7 c, stk. 1, at vurderingen af forbrugeres kreditværdighed skal ske med henblik på at vurdere, om forbrugeren vil være i stand til at betale de forudsatte afdrag på kreditbeløbet, og ikke med henblik på at vurdere kreditgiverens tabsrisiko.

Det fremgår også udtrykkeligt af lovbemærkningerne, at kreditgiveren altid vil skulle indhente fyldestgørende oplysninger, der efter kreditgiverens skøn kan indhentes hos forbrugeren og ved søgning i relevante databaser, f.eks. hos kreditoplysningsbureauer.

Indhenter kreditgiveren oplysningerne hos forbrugeren, fremgår det af EU-domstolens praksis, at simple, uunderbyggede erklæringer fra forbrugeren ikke i sig selv kan kvalificeres som fyldestgørende oplysninger, hvis de ikke er vedlagt dokumentation⁷.

Pligten til at vurdere forbrugeres kreditværdighed inden kreditgiveren bevilger kreditter med ubetydelige omkostninger, der skal betales tilbage inden 3 måneder, eller kredit i form af overtræk, følger af lov om forbrugslånsvirksomhed⁸ § 9, stk. 1 og 2:

”§ 9. Er en kreditaftale ikke omfattet af § 7 c i lov om kreditaftaler, skal en forbrugslånsvirksomhed inden kreditaftalens indgåelse vurdere forbrugeres kreditværdighed på grundlag af fyldestgørende oplysninger, der, hvor det er relevant, indhentes hos forbrugeren og, hvor det er nødvendigt, ved søgning i relevante databaser.

Stk. 2. Bliver forbrugslånsvirksomheden og forbrugeren efter kreditaftalens indgåelse enige om at ændre det samlede kreditbeløb, skal forbrugslånsvirksomheden ajourføre de finansielle oplysninger, som forbrugslånsvirksomheden har om forbrugeren. Før enhver væsentlig forhøjelse af det samlede kreditbeløb skal forbrugslånsvirksomheden atter vurdere forbrugeres kreditværdighed.

[...]”

⁴ Bekendtgørelse af lov nr. 817 af 6. august 2019 om kreditaftaler

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF. Artikel 8 er blevet fortolket af EU-domstolen i dom af 18. december 2014 i sag C-449/13 CA Consumer Finance. Desuden følger det af EU-domstolens dom i sag C-679/18 (OPR Finance), at nationale domstole ex officio har pligt til at påse, om kreditgiver har foretaget den lovlige kreditværdighedsvurdering.

⁶ Forslag til lov om ændring af lov om kreditaftaler og lov om markedsføring (ændring som følge af forbrugerkreditdirektivet), fremsat den 16. december 2009, Folketings Tidende 2009-2010, A, L 91 som fremsat, side 51: ”Bestemmelsen indebærer, at kreditgiveren altid vil skulle indhente fyldestgørende oplysninger og på baggrund af disse oplysninger foretage en vurdering af forbrugeres kreditværdighed. Oplysningerne kan efter kreditgiverens skøn indhentes hos forbrugeren og ved søgning i relevante databaser, f.eks. hos kreditoplysningsbureauer. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med forbrugerkreditdirektivets overordnede formål om at øge forbrugerbeskyttelsen, og vurderingen af forbrugeres kreditværdighed skal derfor ske med henblik på at vurdere, om forbrugeren på baggrund af dennes økonomiske situation ved hjælp af f.eks. løbende indtægter, låneomlægning eller realisation af aktiver vil være i stand til at betale de forudsatte afdrag på kreditbeløbet, og ikke med henblik på at vurdere kreditgiverens tabsrisiko. [...]”

⁷ Jf. præmis 37 i EU-domstolens dom af 18. december 2014 i sag C-449/13 CA Consumer Finance.

⁸ Lov nr. 450 af 24. april 2019 om forbrugslånsvirksomheder.

Anvendelsesområde

Vejledningen har samme anvendelsesområde som kreditaftalelovens § 7 c, jf. kreditaftalelovens §§ 1 og 3, samt § 9 i lov om forbrugslånsvirksomheder, jf. denne lovs § 1. Dermed gælder vejledningen for f.eks. lån, kassekredit, kontokort, lån med ejendomsforbehold, kreditter med ubetydelige omkostninger, som skal betales tilbage inden 3 måneder og for kredit i form af overtræk.

I vejledningen bruges ordet "kredit" eller "kreditter" som en samlebetegnelse for alle typer finansieringsmuligheder, som udbydes til forbrugere, og som er omfattet af kreditaftaleloven eller lov om forbrugslånsvirksomheder.

Vejledningen finder desuden anvendelse, når kreditten ydes af en ikke-erhvervsdrivende, hvis aftalen er indgået eller formidlet for kreditgiveren af en erhvervsdrivende.

Både indenlandske og udenlandske kreditgivere, der udbyder kredit til danske forbrugere, skal efterleve kreditaftalelovens § 7 c og lov om forbrugslånsvirksomheder § 9. Bestemmelserne kan ikke fraviges ved anvendelse af en lovvalgsklausul⁹.

Generelle bemærkninger om ansvarlig kreditgivning

Inden der bevilges kredit eller væsentlige forhøjelser af kredit til forbrugere, skal kreditgiveren foretage en kreditværdighedsvurdering, uanset størrelsen af kreditten og den månedlige ydelse¹⁰.

Kreditværdighedsvurderingen skal altid tage udgangspunkt i den enkelte forbrugers økonomiske forhold¹¹.

Kreditgivere kan ikke vurdere, om den enkelte forbruger på baggrund af dennes økonomiske situation må forventes at ville være i stand til at betale de forudsatte ydelser på kreditten, uden at have fyldestgørende oplysninger om forbrugers indtægter, udgifter og gæld.

De fyldestgørende oplysninger om forbrugers indtægter, udgifter og gæld kan efter kreditgiverens skøn indhentes hos forbrugeren og ved søgning i relevante databaser, f.eks. hos kreditoplysningsbureauer.

Simple, udokumenterede erklæringer fra forbrugerne kan dog ikke i sig selv kvalificeres som fyldestgørende oplysninger, der kan danne grundlag for kreditgiverens kreditværdighedsvurdering¹².

Oplysninger om låneansøgerens personlige forhold

For at få det fornødne overblik over forbrugers økonomi skal kreditgiveren indhente oplysninger om forbrugers personlige forhold. Det kan omfatte civilstand og antal hjemmeboende børn samt evt. deres alder.

Oplysninger og dokumentation for låneansøgerens indtægtsforhold

Ved beregning af forbrugers rådighedsbeløb, bør forbrugers nettoindkomst anvendes. Nettoindkomsten udgør indkomsten med fradrag af bl.a. skat, arbejdsmarkedsbidrag, særligt pensionsbidrag, ATP-bidrag, arbejdsmarkedspensionsindbetalinger, bidrag til efterlønsordning, m.v. Med til indkomst kan bl.a. regnes børnefamilieydelse og boligydelse, lejeindtægter og formueafkast.

⁹ Jf. artikel 5 om visse forbruger aftaler i konventionen af 1980 om, hvilken lov der skal anvendes på kontraktlige forpligtelser (Rom-konventionen). (EF-Tidende nr. C 027 af 26. januar 1998 s. 0034-0046)

¹⁰ Da forbruger kreditt direktivet i 2010 skulle implementeres i dansk ret ved ændring af kreditaftaleloven, blev det vedtaget, at bl.a. § 7 c skulle gælde for alle lån uanset størrelse, jf. forslag til lov om ændring af lov om kreditaftaler og lov om markedsføring fremsat den 16. december 2009 af justitsministeren – 2009/LSF 91., pkt. 4.3.3. i de generelle bemærkninger.

¹¹ Formålet med kreditværdighedsvurdering er at beskytte forbrugeren og ikke at vurdere kreditgivers tabsrisiko. Det fremgår af lovbemærkningerne til § 7 c, som er gengivet i afsnittet om lovgrundlaget.

¹² EU-domstolens dom af 18. december 2014 i sag C-449/13 CA Consumer Finance, præmis 37.

Indkomst bør beregnes som gennemsnittet for et tilstrækkeligt antal måneder¹³, så det undgås, at kreditgiverens kreditværdighedsvurdering tager udgangspunkt i måneder, hvor der f.eks. udbetales feriepenge eller overarbejdsbetaling.

Hvis oplysningerne indhentes i form af en simpel erklæring¹⁴, skal de dokumenteres f.eks. via eSKAT eller kopi af lønsedler.

Viser de seneste indkomstoplysninger i f.eks. eSKAT tegn på indtægtsfald/tab, bør beregningen af rådighedsbeløbet tage udgangspunkt i den nye lavere indkomst, medmindre der foreligger oplysninger om, at indkomstfaldet kun er midlertidigt¹⁵.

Fremtidige indtægtsstigninger, som er kendt på låneansøgningstidspunktet, kan også indgå i kreditværdighedsvurderingen¹⁶. Samtidig kan der indgå oplysninger om andre formueforhold i kreditværdighedsvurderingen¹⁷.

Når kredit ydes til én person, kan evt. samlevendes eller ægtefælles indkomst som udgangspunkt ikke tages med i vurderingen¹⁸.

Oplysninger og dokumentation for låneansøgerens gældsforhold

Kreditgiveren skal indhente fyldestgørende oplysninger om forbrugerens gæld og dokumentation for gælden, såfremt der er tale om simple erklæringer¹⁹. Gæld stiftet før seneste årsopgørelse kan dokumenteres vha. eSKAT/kopi af seneste årsopgørelse. Kreditgiveren skal undersøge, om der er stiftet gæld efter udarbejdelse af seneste årsopgørelse. Det kan ske ved indhentelse af oplysninger fra forbrugeren og dokumenteres f.eks. med kopi af kreditaftaler eller kopi af den personlige skattemappe og ved brug af f.eks. KreditStatus eller Debitorregistret.

Har forbrugeren lån sammen med andre, f.eks. et boliglån optaget sammen med ægtefælle eller samlevende, bør kreditgiveren være opmærksom på, at årsopgørelsen alene angiver forbrugerens andel af gælden (typisk halvdelen), men at forbrugerens rente- og afdragsbetalinger på den fælles gæld meget vel kan overstige de renter og afdrag, der stammer fra forbrugerens andel af gælden, f.eks. hvis der er tale om et ægtepar, hvor den ene part bidrager mere til fællesøkonomien end den anden.

Har forbrugeren optaget lån hos udenlandske virksomheder eller er der gæld til det offentlige, fremgår det ikke altid af årsopgørelsen.

Ved anvendelsen af årsopgørelsen som dokumentation bør kreditgiveren være opmærksom på, at forfaldne renteudgifter kun fremgår af årsopgørelsen, hvis forbrugeren har betalt forfaldne renteudgifter for tidligere indkomstår i samme gældsforhold.

Kreditgiveren bør også være opmærksom på, at der er mange renteudgifter vedrørende gæld til det offentlige, som der ikke er fradrag for og som derfor ikke fremgår af årsopgørelsen.

Viser årsopgørelsen, at der er tilbageholdt skat eller offentlig gæld, eller viser Tingbogen/Bilbogen, at der er udlæg f.eks. til det offentlige, skal kreditgiver undersøge gældens størrelse.

¹³ F.eks. seneste indkomstdata for det antal måneder tilbage i tid, der maksimalt kan hentes i eSKAT.

¹⁴ Jf. præmis 36 og 39 i EU-domstolens dom af 18. december 2014 i sag C-449/13 CA Consumer Finance. En simpel erklæring kan f.eks. være forbrugerens udfyldning af et budgetskema på kreditgivers hjemmeside, hvor der ikke vedlægges dokumentation for oplysningerne.

¹⁵ F.eks. når forbrugeren er på barsel, eller når forbrugeren er blevet arbejdsløs men nu har fået nyt job.

¹⁶ F.eks. hvis en studerende er i slutningen af sit studie og må forventes at opnå ansættelse og dermed ændrede indtægtsforhold,

¹⁷ Det kan f.eks. være oplysninger om arv, frigivelse af børneopsparing eller en let omsættelig aktiebeholdning.

¹⁸ Idet ægtefællen eller samleveren ikke hæfter for forbrugerens gæld, medmindre der er aftalt solidarisk hæftelse.

¹⁹ EU-domstolens dom af 18. december 2014 i sag C-449/13 CA Consumer Finance.

Gæld til det offentlige kan f.eks. dokumenteres ved, at forbrugeren sender kopi af gældsopgørelsen fra Gældsstyrelsen.

Hvis de indhentede oplysninger til brug for kreditværdighedsvurderingen f.eks. viser, at forbrugeren er RKI-registreret, har restancer på gæld til det offentlige eller har fået gjort udlæg i sin bolig, vil forbrugeren som udgangspunkt ikke være kreditværdig, medmindre bevillingen af yderligere kredit har til formål at forbedre forbrugeren økonomiske situation. Det kan f.eks. være bevilling af en låneomlægning, som skaber mere luft i forbrugeren økonomi, og hvor kreditgiver efter aftale med forbrugeren anvender provenuet til indfrielse af nærmere angiven dyr gæld, eller til finansiering af et køretøj, som er nødvendigt for at forbrugeren kan fastholde sit job.

Oplysning og dokumentation for låneansøgerens udgifter

Kreditgiveren skal indhente fyldestgørende oplysninger om forbrugeren faktiske, faste udgifter og dokumentation for udgifterne, såfremt der er tale om simple erklæringer²⁰.

Dokumentation for faste, løbende udgifter kan f.eks. indhentes fra eksterne eller egne registre, fra forbrugeren selv i form af f.eks. betalingservice-oversigt, fra bankkonti el. lignende.

Ved dokumentation i form af banktransaktionsdata skal kreditgiveren sikre sig, at data giver et fyldestgørende billede af forbrugeren økonomi, og kreditgiveren bør bl.a. være opmærksom på, om forbrugeren har givet adgang til alle relevante konti.

Oplyser forbrugeren at have højere udgifter end det fremgår af de dokumenterede oplysninger, skal kreditgiveren lægge forbrugeren egne oplysninger til grund for kreditværdighedsvurderingen.

De faste udgifter omfatter:

- Udgifter til helårsbolig og fritidsbolig som boliglån, ejendomsskat, grundejerforening, fællesudgifter, varme, vand, el, husleje/boligafgift og ejendomsforsikringer. Herudover skal der være afsat et beløb til vedligeholdelse af boligen, medmindre dette ikke er relevant.
- Udgifter til transport som billån, vægtafgift, forsikringer, benzin, service på bil, FDM/Falck og bus-/togkort.
- Udgifter til kreditter (herunder til den nye kredit) og til anden gæld
- Personlige udgifter som privattegnat pension, gruppelevsforikringer og andre forsikringer, licens, antenneforening/bredbånd, telefon, fagligt kontingent, arbejdsløshedskasse, underholds- og børnebidrag, børneinstitutioner og andre faste udgifter.

Rådighedsbeløbet kan beregnes ved at trække de faktiske faste udgifter fra forbrugeren indtægter. Rådighedsbeløbet skal dække forbrugeren variable udgifter:

- Husholdning (mad, drikke, sko og tøj m.v.)
- Fritidsaktiviteter
- Aviser, bøger og blade
- Fornøjelser og gaver
- Ferier
- Øvrige personlige udgifter, herunder rygning, frisør, medicin m.v.
- Opretholdelse af varige forbrugsgoder (udskiftning af mobiltelefon, pc, fryser, cykler m.v.)
- Opsparing
- Uforudsete udgifter

Hvis kreditten optages af én person, er det alene den persons indtægt, der kan lægges til grund for kreditværdighedsvurderingen. Hvis forbrugeren er gift eller samlevende, kan kre-

²⁰ EU-domstolens dom af 18. december 2014 i sag C-449/13 CA Consumer Finance.

ditgiveren ikke uden videre antage, at udgifter afholdes ligeligt af forbrugeren og ægtefællen/samleveren. Kreditgiveren må enten lægge til grund, at forbrugeren afholder alle udgifter, eller indhente oplysninger, hvilken andel af de fælles udgifter forbrugeren faktisk afholder, og dermed også hvilken andel af rådighedsbeløbet, som forbrugeren forholdsmæssigt skal have.

Det er individuelt, hvor stort et rådighedsbeløb en person/en familie har brug for. Kreditgiveren skal vurdere, at rådighedsbeløbet er tilstrækkeligt til, at forbrugeren vil være i stand til at betale ydelserne på kreditten til tiden. Som pejlemærke for rådighedsbeløbets størrelse bør kreditgiveren anvende taksterne fra den til enhver tid gældende gældssaneringsbekendtgørelse²¹.

Såfremt rådighedsbeløbet er mindre end taksten for rådighedsbeløbet i gældssaneringsbekendtgørelsen, kan kreditgiveren yde kreditten, hvis kreditgiveren på grundlag af fyldestgørende oplysninger om forbrugers økonomiske situation vurderer, at forbrugeren vil være i stand til at betale ydelserne på kreditten til tiden.

Tilsvarende vil der være forbrugere, for hvem et rådighedsbeløb svarende til taksterne i den til enhver tid gældende gældssaneringsbekendtgørelse ikke er tilstrækkelige til, at forbrugeren vil være i stand til at betale de forudsatte ydelser på kreditten til tiden, og hvor kreditten derfor ikke bør ydes. Det er kreditgiverens ansvar at foretage en vurdering af, om forbrugers rådighedsbeløb er tilstrækkeligt stort til at undgå uansvarlig kreditgivning.

Forudsætninger ved beregning af udgifterne til den ansøgte kredit:

1. Er renterne og/eller omkostningerne på det nye lån variable, skal forbrugers økonomi kunne tåle en vis stigning i renten og/eller omkostningerne. Kreditgiveren skal vurdere, om forbrugeren fortsat vil kunne afvikle lånet, hvis der sker en passende²² rentestigning.
2. Indeholder kreditaftalen flere valgmuligheder, skal beregningen tage udgangspunkt i scenariet med den højeste ydelse.
3. Er der tale om en kassekredit, skal forbrugers økonomi kunne bære, at kassekreditten afvikles inden rimelig tid, medmindre andet er aftalt.
4. Beregningen skal tage udgangspunkt i, at forbrugeren udnytter kassekreditten fuldt ud.
5. Er der tale om lån med ubestemt løbetid som frigives i rater op til en bestemt saldo, og er rente af saldo, skal kreditgiveren ved kreditværdighedsvurderingen lægge til grund, at forbrugeren kan benytte den højeste saldo straks og skal afdrage saldoen inden rimelig tid.
6. Ved lån med ubestemt løbetid, bør løbetiden fastsættes til 5 år, annuitet.

Forudsætninger for allerede optaget gæld til brug for kreditværdighedsvurderingen

1. Har forbrugeren afdragsfrit boliglån, skal kreditgiveren ved kreditværdighedsvurderingen tage højde for, at forbrugeren skal have råd til at afdrage på lånet, når den afdragsfrie periode udløber.
2. Der bør indhentes dokumentation for gældens restløbetid, f.eks. fra Bilbogen og Tingbogen. Hvis kreditgiveren ikke indhenter dokumentation for gældens restløbetid, skal kreditgiveren beregne en anslået restløbetid ud fra gældens stiftelsestidspunkt. Ved beregningen kan anvendes følgende standardforudsætninger, hvor restløbetiden er nedenstående fratrukket den forløbne tid siden stiftelsestidspunktet, jf. Tabel 1:

²¹ I 2021 har en person en beskedent levestandard, når rådighedsbeløbet er: 6.720 kr./måned for en enlig og 11.400 kr./måned for et par plus tillæg for evt. børn, jf. bekendtgørelse nr. 1363 af 19. december 2008 om gældssanering, jf. bekendtgørelse nr. 1850 af 07/12/2020 om ændring af bekendtgørelse om gældssanering.

²² Hvad der må anses for en passende rentestigning beror på en konkret vurdering - hvori bl.a. kreditaftalens rentevilkår indgår. Som et eksempel kan nævnes, at ifølge kreditaftalens § 8, stk. 6, kan kreditgiveren, som ikke er godkendt pengeinstitutter, realkreditinstitutter eller kreditinstitutter i forbrugerkreditaftalen alene aftale, at renten helt eller delvis skal variere med størrelsen af Nationalbankens diskonto eller lignende forhold, som kreditgiveren er uden indflydelse på. Ved bevilling af lån, skal kreditgiveren således vurdere, at forbrugers økonomi kan tåle passende rentestigninger, som følge af en forhøjelse af Nationalbankens diskonto eller lignende forhold, som kreditgiver ikke har indflydelse på.

Tabel 1: Anslået løbetid fra stiftelsestidspunktet

Lånetype	Løbetid i år	Afdragsform
Kassekredit	5	Annuitetslån
Billån	7	Annuitetslån
Boliglån	30	Annuitetslån
Forbrugslån	5	Annuitetslån
Skattegæld og studiegæld	10	Annuitetslån

Eksempel:

Kreditgiveren kan i forbrugers personlige skatteoplysninger eller KreditStatus se, at forbrugeren har et forbrugslån, der er stiftet i august 2019 og i tinglysningsregisteret se, at forbrugers realkreditlån er optaget i april 2015. Långiveren må ved kreditværdighedsvurderingen af forbrugeren i oktober 2021 lægge til grund, at forbrugslånet har en restløbetid på 2 år og 10 måneder, og at realkreditlånet har en restløbetid på 23 år og 6 måneder.